

средств в соответствии с законодательством должна быть продана государству с компенсацией в национальной валюте; величина дохода от ВЭД зависит от курсовой разницы, т.е. изменения курса национальной валюты по отношению к иностранной.

Перечень ссылок:

1. Киреева Е. Ф. *Налогообложение в международной экономической практике: основы организации международного налогообложения* : учеб. пособие / Е. Ф. Киреева. – Минск : БГЭУ, 2015. – 335 с.

2. *Налоговые льготы. Теория и практика применения* : монография для магистрантов, обучающихся по программам направления «Финансы и кредит» / под ред. И. А. Майбурова, Ю. Б. Иванова. – М. : ЮНИТИ-ДАНА, 2014. – 487 с.

СТІЙКІСТЬ ТРАНСФОРМАЦІЙ ФОРМ КАПІТАЛУ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

І.В. Гонтарева, д.е.н., професор

Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця

За методологією Світового банку структура національного багатства представлена співвідношенням природно-ресурсного, фізичного та людського капіталів [1]. Кожний з цих форм капіталу може проявлятися в різних формах. У тому числі: природно-ресурсний капітал у формах рекреаційного, земельного або корисних копалин; фізичний капітал – засобів праці, технологій, виробничої та побутової інфраструктури; людський капітал – психофізіологічної, інтелектуальної і соціальної. При стійкому розвитку усі три форми капіталу повинні відтворюватися в циклі: виробництво – розподіл – обмін – споживання (рис. 1).

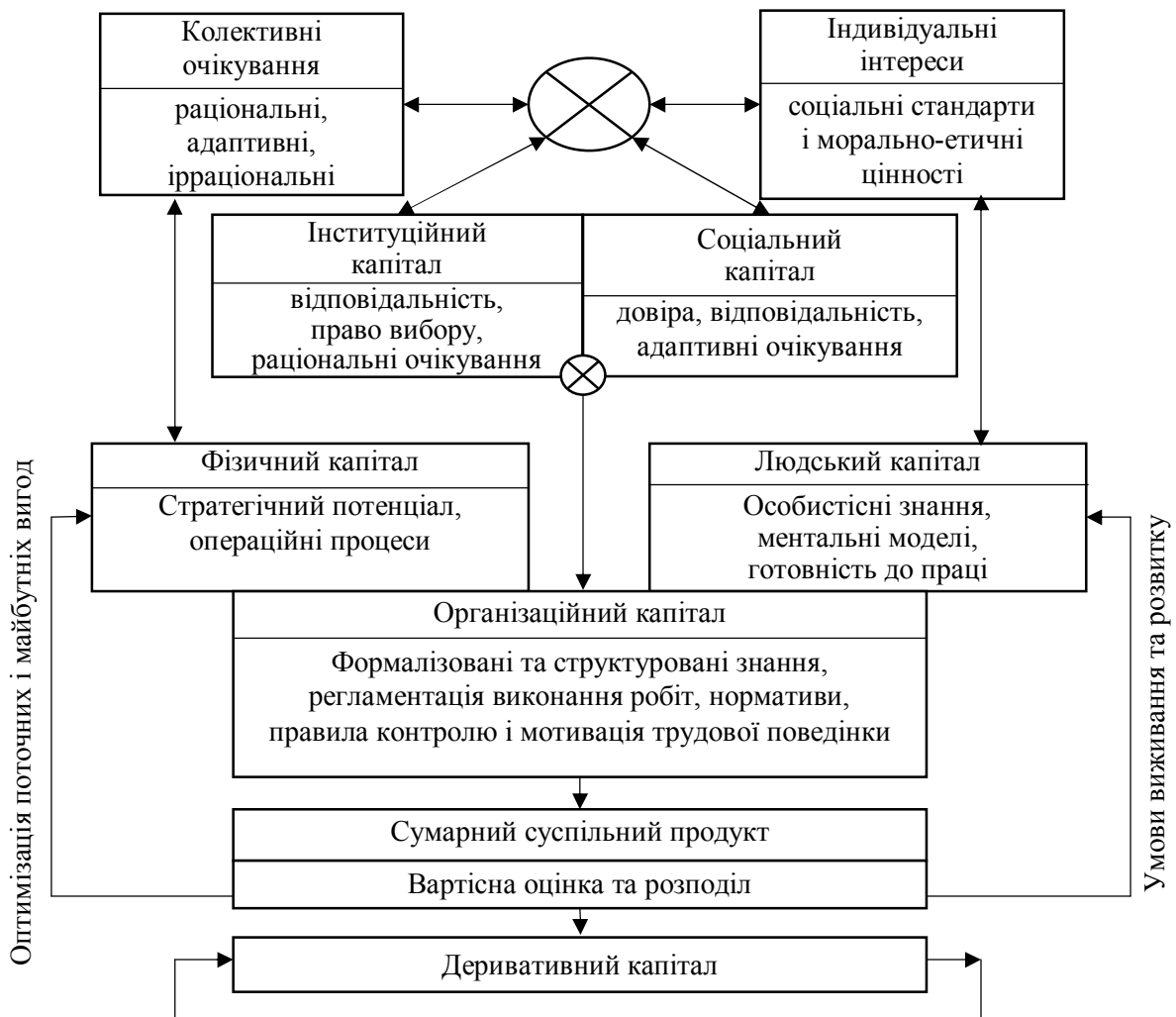

Рисунок 1. Структурна модель трансформаційних зв'язків капіталу

Кожна з фаз циклу відноситься до різних секторів економіки, що дозволяє використовувати для оцінки ефективності відношення трансформаційних (операційних) витрат на кожному етапі циклу та трансакційних витрат між етапами. Аналогічну оцінку для міжгалузевого балансу запропонував Нобелівський лауреат з економіки Д. Норт [2]. Умовою макрофінансової стійкості слугуватиме рівняння І. Фішера: добуток загального рівня цін на поточний обсяг ВВП повинен дорівнювати обсягу грошової маси помноженої на стійкість її обігу.

Стійкість і ефективність відтворення форм капіталу досягається знаходженням адаптивних співвідношень між: відтворювальною і деривативною формами грошового капіталу; відтворювальними потоками в людський і фізичний капітал; споживанням і накопиченням в кожному з відтворювальних потоків.

Перелік посилань:

1. *Where is the Wealth of Nations? Measuring Capital for the 21st Century* / Kirk Hamilton, Giovanni Ruta, Katharine Bolt, etc. – Washington: The International Bank for Reconstruction and Development/The World Bank, 2006. – 188 p.
2. *North D. Risk of the Western World* / D. North, R. Thomas. – New York: Cambridge University Press, 1973. – viii + 171 pp.

НОВІ ТЕНДЕНЦІЇ МВФ В УПРАВЛІННІ МІЖНАРОДНИМИ РЕЗЕРВАМИ

А.Т. Грицишин, аспірант

Львівський національний університет імені Івана Франка

Процес управління міжнародними резервами здійснюється не лише на національному, а і на міжнародному рівнях. Світові фінансові та валютні організації всяко сприяють центральним банкам у здійсненні ефективного управління міжнародними резервами. Так, наприклад, з метою зміцнення міжнародної фінансової системи у 2001 році Міжнародний валютний фонд (МВФ) розробив Керівні принципи управління міжнародними резервами, а у 2013 році переглянув та удосконалив їх [3]. Причиною для перегляду Принципів стали видимі структурні зміни в накопиченні резервів та зміни в управлінні міжнародними резервами у відповідь на події на фінансових ринках та глобальну кризу. У даних Принципах були названі цілі, охоплення та координація управління міжнародними резервами. Особлива увага приділялася прозорості проведення ринкових операцій з управління міжнародними резервами та підзвітності органів, що їх здійснюють. Також було визначено інституційні основи, на які повинні спиратися органи управління резервами, та зазначено основи управління ризиками.

Слід зазначити, що фінансовий 2016 рік, який тривав з 1 травня 2015 року до 30 квітня 2016 року, став також плідним на реформи МВФ у сфері управління міжнародними резервами. Нагадаємо, що до складу міжнародних резервів країни відносять офіційні валютні резерви, резервну позицію у Міжнародному валютному фонді, авуари у Спеціальних правах запозичення (СПЗ), офіційні запаси золота та інші резервні активи. Тридцятого листопада 2015 року Виконавча рада завершила перегляд СПЗ-кошика валют, який проводиться один раз в п'ять років. Рада прийняла рішення, що китайський юань виконав всі критерії для включення в СПЗ-кошик. Тому з 1 жовтня 2016 року юань вважається вільно використовуваною валютою і включається в кошик СПЗ як п'ята валюта поряд з доларом США, євро, японською єною і британським фунтом стерлінгів [2, с. 14].

На основі формули, прийнятої Виконавчою радою МВФ, п'ять валют в новому СПЗ-кошику з 1 жовтня 2016 року мають наступні частки: долар США – 41,73 %, євро – 30,93 %, китайський юань – 10,92 %, японська єна – 8,33 %, британський фунт стерлінгів – 8,09 %. Для порівняння під час попереднього перегляду СПЗ-кошика у 2010 році частки валют були наступними: долар США – 41,9 %, євро – 37,4 %, фунт стерлінгів – 11,3 %, єна – 9,4 % [1, с. 15].

Також була проведена реформа квот, в результаті якої більше 6 % часток квот було перерозподілено динамічним країнам з ринками, що перебувають на етапі формування, та країнам, що розвиваються. Зараз чотири країни з ринком, що формується, (Бразилія, Китай, Індія та Росія) входять в десятку найбільших держав-членів МВФ поряд з США, Японією, Німеччиною, Великобританією, Італією та Францією. Також збільшилися квоти всіх держав-членів МВФ. Загальний об'єм ресурсів квот зріс вдвічі – з 238,5 млрд СПЗ (приблизно 329 млрд дол. США) до 477 млрд СПЗ (приблизно 659 млрд дол. США) [1, с. 9].

Для кожної держави-члена МВФ встановлюється квота, яка базується на положенні даної країни в світовій економіці. Внески по квотах є основним компонентом фінансових ресурсів МВФ. Квота держави-члена визначає максимальний розмір фінансового зобов'язання держави перед